

Form; og for mit Vedkommende skal jeg med Glæde slutte mig til et Lovudkast, som skulde sikre Billedhuggerne i Almindelighed et større Udbytte af deres Kunstproductioner. Men derom dreier Spørgsmaalet sig ikke her, og jeg kan paa ingen Maade indsee, at det skulde være en rigtig Fremgangsmaade at lade Love bestaae og gjøre efterhaanden saa mange Undtagelser deri til Fordeel for enkelte Personer, at disse Love efterhaanden derved falde bort. Jeg indrømmer gjerne Fornuftigheden af den Betragtning, ifølge hvilken Thorvaldsens Museum og Thorvaldsens Arbejder maatte findes særdeles berettigede til, at der for deres Vedkommende blev gjort en Undtagelse — om end Undtagelser i det Hele taget ikke kunne ansees for ønskelige — men jeg troer virkelig, at naar man betragter Thorvaldsens Museum i denne Sag ligeoverfor de enkelte Billedhuggere, som maatte ønske samme Beskyttelse, saa viser det sig netop, at Forholdet er det Omvendte. Naar der skulde gjøres en Undtagelse, skulde det netop være den, at man erklærede, at Afstøbningen af disse Kunstværker skulde staae Enhver fri, naturligviis ikke Afstøbningen af de individuelle Exemplarer, men af de Exemplarer, som man har tilkjøbt sig. Jeg er fuldkommen af samme Mening som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de District (Fenger) deri, at denne Sag har en national Interesse, men netop derfor mener jeg, at man i høi Grad skal lade Udgangen til at tage Copier — sande og virkelige Copier af Kunstværkerne — staae tilgængelig for Alle. Jeg maa i saa Henseende udhæve, at der finder en stor Concurrence Sted mellem Afstøbningerne og andre mere selvstændige Gjenkøber, og jeg maa gjentage, at det for Kunstfanden er af stor Bigtighed, at det, man seer af Thorvaldsens Arbejder, i Hovedsagen er saa correct som muligt. Med Hensyn dertil, har dog jeg for mit Vedkommende aldeles ikke talt om Kunstnerens Eftermæle: det staaer høvet over vort Raaderum. Det kunne vi hverken lægge Noget til eller taget Noget fra.

Det er blevet anført, at ogsaa med Hensyn til Kunstfanden er det af særdeles Bigtighed, at saadanne Former ikke ere afflidte. Af en og en Bigtighed maa jeg indrømme, at det er, men jeg kan ikke indrømme, at den er stor. Jeg maa i saa Henseende henvende Opmærksomheden paa den Mængde Antiker, som ere Gjenstand for et alvorligt Studium, uagtet de med Hensyn til Detaillen ere meget langt fra alle at findes i nogen ønskelig Forfatning, fordi man erkjender, at det, som er Hovedsagen, det er Anden, og den gaaer ikke tabt, fordi Contourerne hist og her ere flette. Jeg vil ikke udtale mig saa stærkt, som den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 4de District (Grundtvig), at jeg skulde være overbevist om, at Afbildningerne vilde alle blive ligesaa gode, naar de tages rundt om, som naar de leveredes af Museet alene; men jeg indrømmer heller ikke, at der skulde være en saa stor Garantie for, at Afbildninger fra Museet skulde være saa ganske overordentligt correcte, eller at der skulde være nogen Fare for, at andre Afbildninger skulde være saa særdeles flette, som af den høitagtede Minister er antaget. Det, at der er en Kunstner, og for Tiden en stor Kunstner, i Museets Bestyrelse, troer jeg ikke at kunne give en saa stor Garantie, som den høitærede Minister har meent; thi De maa vel lægge Mærke til, mine Herrer, at Garantien egentlig skulde ligge deri, at man efterseer de eftergaaede Afstøbninger; men skulde den Kunstner, som nu er i Museets Bestyrelse, kunne garantere for, at ikke den mindste Forvanskning fandt Sted, da maatte han i Detaillen eftersee hver enkelt Afstøbning. Paa anden Maade kan det ikke skee; og det er dog, efter min Mening, langt vigtigere, end at han paa seer, at der ikke hist og her er slidt eller brækket en lille Kant af en Form.

Kædtelse.

Nr. 121 Sp. 1923 L. 18 f. o.: **J. A. Hansen**
 læs: **J. A. Hansen.**